

מת (תל אביב) 69299-04-25 - משה שיינברג נ' מדינת ישראל

מ"ת (תל-אביב-יפו) 69299-04-25 - משה שיינברג נ' מדינת ישראל מחוזי תל-אביב-יפו

מ"ת (תל-אביב-יפו) 69299-04-25

משה שיינברג

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו - יפו

[09.10.2025]

כבוד השופט עמית אברהם הימן

החלטה

לפני בקשה לעיון חוזר שמהותה היא בקשה ליציאה ממעצר לשם השתתפות המבקש בטקס זבד לרגל הולדת בתו.

הרקע הדיוני

ברקע ההליך שלפניי מצוי כתב אישום אשר הוגש נגד המבקש ובו ייחסה לו המשיבה שני אישומים. באישום הראשון

עבירה של ניסיון לרצח, חבלה בכוונה מחמירה, הובלת נשק והחזקת נשק, ובאישום השני עבירות של ייצור נשק

והחזקת נשק.

כתב האישום ארוך ומפורט בעובדות ובקיצור אציין כי, באישום הראשון, מדובר באירוע קשה איום ומחריד, לפיו על פי

הנטען גמלה בלבו של המבקש לרצוח אדם. לשם כך, רקם תכנית של הטמנת מטען נפץ בקטנוע שבהחזקתו של

אותו אדם. כמו כן, על פי התכנון, המבקש החזיק מכשיר עיקוב על מנת לעקוב אחר קורבנו עם קטנועו וכן טלפון

סלולרי באמצעותו ניתן להפעיל את מטען הנפץ. אותו אדם חשד כי משהו אינו כשורה עם הקטנוע לפיכך הזמין גרר

כדי להעביר את הרכב למוסך. הרכב הועבר על גבי הגרר ובשלב כלשהוא המטען הופעל, נגרם פיצוץ אדיר, אשר

פגע בעובר אורח תמים, וגרם לו לכוויות בדרגה 3 ב- 40% מגופו.

לא זו בלבד אלא שעל פי האישום השני, עולה מעשה נוסף חמור ביותר, שכן מעבר לאמור באישום הראשון, נתפסו

ברשותו של המבקש, בארון החשמל הסמוך לדלת דירתו רכיבים המשמשים להרכבת מטען חבלה. כמו כן, בדירת

המבקש נמצאו אביזרים וכלי עבודה המשמשים, בין היתר, לצורך הרכבת מטעני חבלה.

בצמוד לכתב האישום והוגשה נגד המבקש בקשה למעצר עד תום הליכים.

בדיון שהתקיים לפני כב' השופט ע' מסארווה, ביום 17.8.2025, בבקשה למעצר עד תום הליכים, טען המבקש כי אין תשתית ראייתית לכתב האישום, לפיכך נערך דיון בעניין זה. הצדדים טענו באריכות כל צד כפי טעמו: המשיבה לקיום תשתית ראייתית ואילו המבקש לאי קיומה. בתום הדיון, הביע כב' השופט מסארווה דעתו כי ראוי להם לצדדים לבוא בדברים ביניהם באשר לתשתית הראייתית ולהודיע לבית המשפט החלטתם. ואכן, בעקבות כך, החליט בית המשפט בדיון שהתקיים ביום 7.9.2025 כי על פי המבחנים שנקבעו בפסיקה אכן, קיימות ראיות לכאורה לכתב האישום. אלא שכב' השופט מסארווה העיר כי "שקיימת חולשה ראייתית מסוימת בנקודות מסוימות בלבד". ולפיכך הציע לצדדים "להתקדם לשלב הבא של הדיון". השלב הבא כפי העולה מהחלטת בית המשפט הוא דיון באשר להפניית המבקש לשירות המבחן לקבלת תסקיר. בדיון שהתקיים ביום 29.9.2025 הודיעו הצדדים כי קיבלו הצעת בית המשפט אלא שכפי הצפוי נחלקו באשר להפניית המבקש לשירות המבחן. לאחר דיון החליט כב' השופט מסארווה להפנות המבקש לשירות המבחן לקבלת תסקיר מעצר, תוך שהוא נסמך על הקביעה בדבר חולשה ראייתית מסוימת בנקודות מסוימות. הדיון נדחה ליום 16.11.2025 לקבלת תסקיר. סמוך לאחר הדיון וההחלטה הוגשה הבקשה שלפני.

טענות הצדדים

מכתב הבקשה עולה כי בא כוח המבקש ביקש להורות על יציאתו של המבקש מבית המעצר ביום 12.10.2025 למספר שעות, לצורך השתתפותו בטקס "זבד הבת" של בתו הבכורה. בנימוקי בקשתו ציין בא כוח המבקש כי המבקש ואשתו הינם בני אדם מאמינים המבקשים לקיים את הטקס כהלכתו. בא כוח המבקש הוסיף כי המבקש יהיה מלווה באופן רציף על ידי מפקחים מרגע יציאתו מבית המעצר ועד שובו אליו, ומוכן לעמוד בכל תנאי נוסף ולהפקיד ערבויות כספיות. בא כוח המבקש צירף לבקשתו שורת פסקי דין, אותם הציג גם בבית המשפט, המשקפים לעניות דעתו את נסיבות בקשתו ומראים כי בתי המשפט הכירו בזכות עצורים לצאת לחופשות מיוחדות לצורך אירועים כמקרה שבפנינו.

בדיון שהתקיים לפני ביום 8.10.2025, טען בא כוח המבקש בעל פה והוסיף לנימוקיו כי בהתאם להלכה הנהוגה במקומותינו, הגיש תחילה פניה ראשונה לכלא "ניצן" שיבחנו את בקשת אפשרות שחרורו של המבקש לחופשה, הוסיף כי אלו לא אישרו את הבקשה מהנימוק שהאסיר אינו זכאי להיכלל בחופשות שב"ס.

באת כוח המשיבה התנגדה לבקשה תוך הפנייה לחומרת כתב האישום בתיק העיקרי (תפ"ח 69299-04-25), ולעובדה כי מעבר להליך בתיק זה, מתנהל בבית המשפט המחוזי - מרכז הליך נוסף של בקשה למעצר עד תום הליכים, בגינו הוא עצור עד החלטה אחרת. באת כוח המבקשת חזרה על ההלכה לפיה עצור המעוניין לצאת לחופשה עומד בפני המסלול המנהלי והמסלול הפלילי, והוסיפה כי נוכח העובדה שהמבקש עצור בשני הליכים המנוהלים בשני בתי משפט שונים, דרך המלך היא הגשת בקשה דרך ההליך המנהלי. בנוגע להליך הפלילי, ציינה באת כוח המשיבה כי טקס "זבד הבת" אינו בגדר חובה הלכתית ואינו מוגבל במועד קבוע כברית מילה. באת כוח המשיבה הוסיפה לנימוקיה כי למבקש קמה מסוכנות סטטוטורית מכוח חוק המעצרים, מעשיו מייחסים לו מסוכנות חמורה וקיצונית, לדבריה, והוסיפה על עברו הפלילי העשיר בעבירות אלימות ונשק. בדומה לבא כוח המבקש, באת כוח המשיבה הפנתה לפסיקה לפיה בית המשפט קבע כי יציאת עציר תתאפשר עקב שיקולים מיוחדים. באת כוח המשיבה הוסיפה כי בעניינו לא מתקיימות נסיבות חריגות ויוצאות דופן המצדיקות סטייה מן הכלל.

בדיון שהתקיים לפניי, כאמור לעיל, ביום 8.10.2025, הוסיפה באת כוח המשיבה בטיעוניה בעל פה כי המבקש אינו בגדר "עצור" ולכן פקודת האסירים לא חלה בעניינו, אלא רק בעניינו של "שפוט". מעבר לכך, הגישה באת כוח המשיבה, התייחסות שב"ס לבקשה ליציאה לחופשה אשר ממנה עולה התנגדות נחרצת לבקשה ליציאה לחופשה. נימוקי הבקשה בקצרה ובתמצית מבוססים בין היתר על מסוכנותו של המבקש בהיותו "משתייך לכנופיה" ומשום המעשים המיוחסים לו בכתבי האישום.

דיון והכרעה

ראשית באשר לטענה כי מדובר במי שעצור ואינו בגדר "אסיר" דהיינו מי שמרצה עונש מאסר ולפיכך פקודת האסירים אינה חלה עליו. אין בכך מניעה שבית משפט זה, דהיינו בית משפט הדין בהליכי מעצר ושחרור ידון בבקשה מכוח ההליך של עיון חוזר". רוצה לומר כי מדובר כידוע בשני הליכים נפרדים, אשר להם תכליות ומהויות שונות שאין אחת מוציאה את השנייה.

באשר לבקשה שלפניי. אני סבור כי הבסיס להחלטה בבקשה הוא המסוכנות. כאן המקום לפרט ולא בהרחבה ההליך המתקיים בבית משפט המחוזי מרכז - לוד. בהליך זה, בהיות המבקש עצור בגין ההליך הנוכחי, שפך מים רותחים על עצור אחר אשר מצוי היה במחיצתו. מעשהו זה בא, מן הסתם, על רקע סכסוך עברייני. כתוצאה משפיכת המים הרתחים נגרמו לעצור כוויות בדרגה 2 עד 3 בכל בית החזה הימני, על העורף, הקרקפת, כתף ימין וגב עליון. העצור הנפגע פונה לטיפול בבית חולים. עוד ראוי לציין כי המבקש הגיש עתירת אסיר בה ביקש אותה בקשה, למעשה, כפי זו שלפניי.

כפי שציינתי לעיל, הבסיס למתחם שיקול הדעת במקרה שלפניי הוא פשוט בתכלית. האם יש מקום, לקבל בקשת המבקש בעיון חוזר ולהתיר לו לצאת ממקום מעצרו על מנת להשתתף בטקס זבד הבת לבתו התינוקת? עוד מהמצוי לפניי מעבר לטענות באת כוח המשיבה, אני מסיק כי רף מסוכנותו של המבקש הוא גבוה ביותר. אני סבור כי הוא גבוה באופן שאין בו כדי להתיר למבקש לצאת את כותלי בית המעצר על מנת להשתתף בטקס המבוקש.

מסוכנותו של המבקש עולה וקמה, כמו גם נשענת, על מספר גורמים. ראשית המעשה החמור של ניסיון רצח אשר לעצמו מבטא רמת מסוכנות גבוהה. לא זו בלבד אלא שתכנון מעשה הרצח נעשה באופן מתוחכם ביותר תוך שימוש באמצעים אלקטרוניים מתוך כך ברור הוא, כי רק מי שמצוי היטב בתחום עברייני זה, מסוגל לעשות בהם שימוש. מדובר באמצעי מעקב אחר קורבן העבירה ואמצעי הפעלה מרחוק של מטען חבלה רב עוצמה. יתירה מזו, הפעלה מרחוק של מטען חבלה בטבורה של עיר הומה בני אדם, היא מעשה שאין להגדירו אלא כמעשה זוועה מעורר חלחלה. ואכן, עובר אורח תמים, שאין לו קשר, ולו בשמץ, לסכסוך העברייני בו מצוי היה המבקש, בעודו מהלך לתומו, נפצע באורח קשה ביותר כתוצאה מפיצוץ המטען.

האישום השני, מוסיף חומרה לזו המצויה באישום הראשון, ויש בעובדותיו כדי לבסס ולשקף באופן ברור, תמונת מצב של אדם אלים ביותר, המצוי לעומק ולרוחב במעשי חבלה ופגיעה באמצעות מטעני חבלה. לכל אלה יש להוסיף ולהפנות להרשעותיו הקודמות של המבקש שאף הן מתחום עברייני אלים. המבקש ריצה עונשי מאסר ממושכים: האחד למשך 52 חודשים על פי גזר דין מיום 16.12.2018 והשני למשך 24 חודשים על פי גזר דין מיום 21.12.2015. בשני גזרי דין אלה נדון המבקש בגין מעשי אלימות שנעשו בין היתר באמצעות חומרי נפץ, כך כפי המופיע בגיליון הרשעותיו הקודמות.

ועוד יש להוסיף כי הוגשו לעיוני דוחות שהם מיידיעים מודיעיניים משב"ס. עיינתי בהם והתמונה העולה מהם אף היא תואמת את עברו הפלילי של המבקש כמו גם את מעשיו על פי כתבי האישום המצויים לפניי. מן המיידעים הללו עולה כי למבקש, קשרים כאלה ואחרים או גם יריבויות מסוימות עם גורמים עבריינים, כחלק מאורח חייו ופעילותו העבריינית. יש בכך כדי להוסיף נדבך משמעותי רלבנטי למסוכנותו של המבקש בקשר לעניין הנדון. כאן המקום לציין ולא להתעלם מנושא חשוב ומהותי. בבואי לשקול הבקשה שלפניי, ובטרם הגעתי למסקנה, כאמור, באשר למסוכנותו הרבה של המבקש, לא התעלמתי כהוא זה, שהעובדות המגבשות המסוכנות, הן על פי ראיות לכאורה, דהיינו חזקת חפותו של המבקש עומדת לו. יתירה מזו, לא התעלמתי מאשר הוער על ידי כב' השופט מסארווה באשר לחולשה הראייתית המסוימת. אלא שככל שבהליך המעצר עד תום הליכים אנו מצויים, הרי שזו היא המסגרת העובדתית הרלבנטית, אין בלתי ועל פיה יש לקבוע. אף כי קיימת חולשה ראייתית מסוימת, הריני סבור שאין בה כדי להכשיר ולהתיר למבקש לצאת מבית המעצר אל הטקס המבוקש.

אשר על כן, אני דוחה הבקשה. בשולי החלטה זו מצאתי להעיר כי בנסיבות הקיימות במקומותינו, לפיהן ניתן לקיים דיונים באמצעות היוועדות חזותית, הרי שיש ובמקרה שלפניי ניתן לעשות שימוש באמצעי זה כאמצעי חליפי להשתתפות המבקש בטקס המבוקש. לפיכך נדמה כי אם יבקש המבקש מהממונים במקום מעצרו, לעשות שימוש בהיוועדות חזותית, יתכן וניתן יהיה לקיים זאת. כמובן, דברים אלה אינם בגדר החלטה שיפוטית מחייבת אלא אך אמרת אגב, שיש כי תשמש את התכלית לבקשה. החלטה זו ניתנה בהיעדר הצדדים. מזכירות בית המשפט תעביר ההחלטה לצדדים. המיידעים המודיעיניים אשר הוגשו לעיוני על ידי באת כוח המשיבה, מצויים בלשכתי וככל שנציג המבקשת יפנה למזכירות בית המשפט לשם קבלתם הרי הם יוחזרו לו. ניתנה היום, י"ז תשרי תשפ"ו, 09 אוקטובר 2025.